

Abstrakt

Cílem této diplomové práce bylo zhodnotit prevalenci, klinické aspekty a terapeutické přístupy u benigního paroxysmálního polohového vertiga (BPPV) v geriatrické populaci. BPPV, jako častá příčina vertiga, má významný dopad na kvalitu života starších pacientů, zejména v souvislosti s rovnováhou a rizikem pádů. Navzdory své četnosti je BPPV často podceňováno a nedostatečně diagnostikováno, což vede k zanedbání potřebné léčby.

Repoziční manévry prokazují dobrou účinnost ve zlepšení stability a snížení rizika pádů, avšak část pacientů vyžaduje další vestibulární rehabilitaci k dosažení optimálních výsledků. Významným faktorem jsou také reziduální závratě, které postihují 31-61 % pacientů po léčbě a mohou přetrvávat až týdny. Tyto závratě jsou spojeny s vyšším věkem, ženským pohlavím a psychologickými faktory, jako je úzkost. Praktická část práce se zaměřila na výzkum četnosti BPPV u hospitalizovaných geriatrických pacientů ve Fakultní nemocnici Motol, kde byla zjištěna prevalence 9,4 %. Z výsledků vyplývá, že u této populace je nutné zohlednit specifické komorbidity a omezenou mobilitu při diagnostice a léčbě BPPV. Celkově práce přispívá k lepšímu pochopení BPPV v geriatrické populaci a navrhuje účinné strategie pro jeho management.